

Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona

Xavier Sunyer Deu, Membre del Comitè Executiu

La fundació de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis —«la Caixa»— va ser un projecte econòmic i social per al desenvolupament del territori a principis del segle XX —a l'abril de 1904. De fet, el seu naixement està estretament lligat amb la realitat social catalana d'aquells anys. En col·laboració amb la societat civil i diverses entitats econòmiques catalanes, entre elles la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona, l'advocat català Francesc Moragas i Barret, pioner i innovador, va decidir posar en marxa un projecte que assegurés a treballadors i empresaris la vellesa o invalidesa. Cal recordar que la realitat social en aquells anys estava marcada per les vagues obreres per tal d'aconseguir millores socials; de fet, és l'any 1904 també quan s'aprova la llei de descans dominical, per exemple.

Enfront d'aquest primer gran projecte —necessari— de promoció social del país, la Cambra de Comerç, sota la presidència de Josep Monegal i Noguès, va decidir donar-hi el seu suport. Per aquella època, la Cambra de Comerç com a tal era una entitat jove, que com «la Caixa», ha tingut un recorregut notablement llarg —més de cent anys d'història, ambdues— i han estat protagonistes i testimonis de primer ordre dels principals esdeveniments polítics i econòmics de la nostra història recent. Des de la seva fundació el 1886, la Cambra ha estat marcada per tres etapes ben diferenciades. Una primera etapa inicial, fins al 1911, on faltava

representativitat i recursos. Una segona, del 1912 al 1967, amb la divisió en dues entitats: Cambra d'Indústria, i Cambra de Comerç i Navegació. I una tercera, a partir de 1967, amb la reunificació de les Cambres.

El suport a la constitució de «la Caixa» el 1904 s'emmarca dins de la primera. El president Monegal feia tres anys que era a la presidència. Empresari industrial, va ser propietari d'una colònia tèxtil a Berga (la Colònia Monegal), fàbrica que, amb la seva adquisició, va convertir en una gran colònia industrial en només vint anys. Paral·lelament va desenvolupar altres càrrecs com el d'alcalde de Barcelona i senador. Clarament, i en paraules seves: *«desvinculat de tot compromís polític, l'acceptació (com a senador) no té un altre significat que el desig de defensar els interessos econòmics de Catalunya»*. Aquest esperit també va ser present durant la seva etapa de president de la Cambra. De fet, és una missió que l'entitat ha tingut present en tot moment fins als nostres dies: representem els interessos generals i defensem la promoció del comerç, la indústria, la navegació, i, a diferència d'ençà, també els serveis. En aquell context, la problemàtica social era l'assumpte més urgent, un tema que ja preocupava al seu predecessor en el càrrec i al que Monegal, home convençut d'avançar en el temps, va intentar donar resposta fent costat a la Caixa de Pensions.

Avui dia, l'agenda del segle XXI ve marcada també per altres reptes, fruit dels canvis estructurals que està vivint la nostra societat. Em refereixo a la digitalització, la formació, el medi ambient, unes infraestructures adequades als nostres temps, entre d'altres. Des de la Cambra de Comerç, igual que des de «la Caixa» amb la seva Obra Social, tenim el clar objectiu de donar-hi resposta —i el pla estratègic Catalunya 30/40 n'és un clar exemple—, perquè estem convençuts que, com a entitat de representació empresarial, hem de ser participants i actors constructors de la societat present i futura, tal com la institució ha fet al llarg de més de cent vint-i-cinc anys d'història.